

Predmetné uznesenie NS SR, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave boli preto zrušené a Krajskému súdu v Bratislave bolo prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Bolo mu súčasne uložené „doplniť dokazovanie o doposiaľ neobjasnené okolnosti, už v rozhodnutí bližšie uvedené, a riadiť sa pritom úvahami Najvyššieho súdu ČSFR, ktoré smerujú k zisteniu skutočného stavu veci a hodnoteniu dôkazov založenému na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu pri plnom rešpektovaní práva obvinených na obhajobu a dodržiavaní ostatných princípov trestného konania. Vinu obvinených bude možné posúdiť až po odstránení neúplnosti doterajších skutkových zistení.“...

V zmysle záverov NS ČSFR, ak tento súd konštatoval, že skutkový stav nebol dostatočne objasnený a na jeho objasnenie nariadil vykonať určité procesné úkony, potom je zrejmé, že bez vykonania nariadených procesných úkonov (bez ohľadu na to, či je to možné alebo nie) nemôže byť skutkový stav ani teraz dostatočne objasnený. Za takéhoto stavu dokazovania a vzhľadom na zásadu in dubio pro reo je nutné považovať rozsudky Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu SR bez ďalšieho za nezákonné.»

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovatelia namietajú porušenie práva na spravodlivý proces aj z dôvodu, že Krajský súd v Bratislave, ako aj najvyšší súd nerešpektovali viazanosť právnym názorom Najvyššieho súdu Československej federatívnej republiky, čo považujú za konanie v rozpore so zákonom.

V ďalšom bode sťažnosti sťažovatelia hodnotia kvalitu odôvodnenia prvostupňového rozsudku i rozsudku odvolacieho súdu a k tomu uviedli: «*Pokiaľ ide o odôvodnenie prvostupňového rozsudku, takmer celé pozostáva len z opísania výpovedí svedkov a obžalovaných, ktoré boli urobené v jednotlivých štádiách konania (str. 12 až 85). Krajský súd v Bratislave interpretoval citované ustanovenie Tr. poriadku, ktoré stanovuje náležitosti odôvodnenia, a ustanovenia Tr. poriadku o hodnotení dôkazov tak, že zúžil hodnotenie dôkazov na konštatovanie, že výpovede svedkov obhajoby nepovažuje za dôveryhodné (na strane 85 rozsudku sa uvádza, že „senát neuveril obhajobným tvrdeniam*